

Zafer Öldü Dediler

A. Semih İşevi*

Türk Kütüphaneciliği güzel adamlarından birini, Zafer Kızılkın'ı yitirdi. Kaybedilmiş bir dostun ardından yazı yazmak...

Sözcüklerin kifayetsiz kaldığı, cümlelerin bağlanamadığı, boğazınıza bir şeyin düğümlenip oturduğu o an...

Zafer öldü dediler. İnanmadım. İnanmak için bir çaba harcadın mı diye sorarsanız harcamadım da açıkçası. Kalakaldım. Bakakaldım boşluğa. Birkaç yıl önce Milli Kütüphane çıkışı Bahçeli'de oturmuştuk. Nedense Cahit Külebi düşmüştü aklımıza.

*Haydi Abbas, vakit tamam;
Akşam diyordun işte oldu akşam.
Kur bakalım çilingir soframızı;
Dinsin artık bu kalp ağrısı*

ile başlayıp, *yaşamak istiyorum yeni baştan* ile bitirmiştik. E hani yaşamak istiyorduk be Zafer?

Düşünce Özgürlüğü Grubu'nu kurunca beni de davet etmiştin. Seve seve kabul etmiştim. Ne çok özgürlük ihlali oluyordu güzel ve yalnız memleketimizde. Ne çok basın bildirisi hazırlamak zorunda kalıyorduk. Ne çok “çoluğumuz çocuğumuz var oğlum, bu metni yumuşatalım” dedirttin bana.

Ağustos 2014'ün son günleri aradın, Kastamonu Üniversitesi'nde yapılacak, Uluslararası Kütüphane ve Bilgibilim Felsefesi Sempozyumu'na gelip gelmeyeceğimi merak ediyordun:

Z: Semih Kastamonu'ya geliyor musun?

S: Yok Zafer'im işler yoğun ve de karışık gelemeyeceğim.

Z: Otururduk akşam, kurardık masamızı yahu gelseydin iyiydi.

S: Hasan hoca da ev sahibi, başı da kalabalık zaten. Bir hafta sonu gidelim, Ilgaz da kalalım. Bağlama çalan birini de buluruz belki. (Onu ve Hasan hocayı kastediyordum) Şiir okuruz, şiir tadında takılırız. Olmaz mı?

Z: Olmaz olur mu yahu çok güzel olur

S: Sözün var daha senin memlekete götüreceksin beni. Çiçek fotoğrafı çekeceğiz.

Z: Gideriz sen yeter ki gel.

E ne oldu? Mavi gözlüm, zeki ve hüzünlü bakışlım, tutmadın sözünü. En son gideriz dedin, sen gittin.

* Bilgi ve Belge Yönetimi Yöneticisi., Şişecam. e-posta: sisevi@sisecam.com.tr

Artık yoksun. Ölümünle bize, seni sevenlere yaptığına bak? Arkandan yazı yazıyoruz. Geldi Muharrem ayı aşure yiyoruz gözlerimiz doluyor. Bizi düşürdüğü duruma bak; senin yokluğunu duymak, senin yokluğunu yazmak güç geliyor be Zafer. İsyanım var, az sözle çok şey anlatan Zafer'in ölümüne.

Yakıştıramadım ve kabullenemedim.